

Νέα Σελήνη Ζυγού

Λονδίνο, 11 Οκτωβρίου 2023

Νέα Σελήνη Ζυγού

Mayte Gómez

Αγαπητοί φίλοι και συνεργάτες, καλησπέρα σας.

Εκ μέρους του Lucis Trust, στο Λονδίνο, σας καλωσορίζω σε αυτή τη συνάντηση για τη Νέα Σελήνη στον Ζυγό. Ένα θερμό καλωσόρισμα στον καθένα από εσάς και όλους.

Ως ένας όμιλος παγκόσμιων υπηρετών, επιχειρούμε να εργαζόμαστε συνειδητά με τους κύκλους άμπωτης και πλημμυρίδας των πνευματικών ενεργειών. Στο Ανώτερο Διάλειμμα της Πανσελήνου, όταν ο πλανήτης μας, η Γη, βρίσκεται σε πλήρη ευθυγράμμιση με τον Ήλιο, συναντιόμαστε ως μια ενοποιημένη ομάδα για να γίνουμε δέκτες και στη συνέχεια διανομείς πνευματικής ενέργειας. Στο Κατώτερο Διάλειμμα της Νέας Σελήνης, συγκεντρωνόμαστε και πάλι για να αναλογιστούμε πώς αυτές οι ενέργειες μπορούν να ενσωματωθούν και να εκδηλωθούν από εμάς, τους υπηρέτες του κόσμου - και πάλι ως ένας ενιαίος όμιλος - έτσι ώστε μέσα από τις καθημερινές μας σκέψεις και πράξεις να βοηθήσουμε συνειδητά στην εκδήλωση του Σχεδίου.

Στον Ζυγό, ο τόνος του ζωδίου αφορά την εξισορρόπηση και ισορροπία ανάμεσα στα αντίθετα.

Πώς μπορούμε εμείς, ως εξυπηρετητές, να ενσωματώσουμε και να εκδηλώσουμε αυτή την ισορροπία για τον εαυτό μας, για τον όμιλό μας και για την ανθρωπότητα;

Ένα από τα εφόδια για να το επιτύχουμε θα μπορούσε να βρεθεί στην καλλιέργεια της ταπεινότητας.

Δηλαδή, την *πραγματική ταπεινότητα*, όπως αυτή γίνεται κατανοητή από την εσωτερική άποψη.

Στην Βραδινή Ανασκόπηση που εφαρμόζεται στη Σχολή υπάρχει ένας αναστοχασμός σχετικά με την ταπεινότητα που θα άξιζε να εξετάσουμε:

Η αληθινή ταπεινότητα λειτουργεί ως μια ρυθμισμένη αίσθηση ορθής αναλογίας, μια αναγνώριση της δικαιοματικής θέσης και του καθήκοντος του καθενός χωρίς να αποφεύγει την ευθύνη – την ευθύνη του να είναι μια ψυχή, ένας Υιός του Θεού, που επιδιώκει την τελείωση μέσω υπηρεσίας.

Καθώς δεσμευόμαστε στην εκπλήρωση του Σχεδίου με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, θα χρειαστεί να προσφέρουμε στον όμιλό μας τις ποιότητες της Ψυχής μας και τις ικανότητες των προσωπικοτήτων μας, έτσι ώστε ο όμιλος να είναι σε θέση να υπηρετήσει την ανθρωπότητα. Ωστόσο, σε διάφορες χρονικές στιγμές του ομαδικού μας έργου

ενδέχεται να εμφανίσουμε τάσεις υπερεκτίμησης του εαυτού μας –μέχρι του σημείου να νιώθουμε υπερηφάνεια ή φθόνο – ή υποτίμηση του εαυτού μας ως του σημείου της έλλειψης αυτοεκτίμησης.

Η εμπειρία αυτού του μοτίβου μεταξύ αντιτιθέμενων δυνάμεων δεν σημαίνει κάποια παραμόρφωση της προσωπικότητάς μας, ούτε κάποιου είδους παρεκτροπή ή εμπόδιο. Η πολικότητα είναι ένα γεγονός σε ολόκληρο το σύμπαν και στην ουσία αποτελεί κινητήρια δύναμη για ολόκληρο το σύμπαν. Επομένως αποτελεί γεγονός και κινητήρια δύναμη και για τον καθένα μας.

Διαστροφή θα ήταν η συνταύτισή μας με ένα από τα δύο άκρα, πιστεύοντας ότι αυτά είναι η πραγματική και μόνιμη κατάστασή μας και όχι περιστασιακές εμπειρίες που οφείλονται στη λειτουργία του Νόμου της Πολικότητας. Αυτή η συνταύτιση θα μας εγκλωβίσει ασυνείδητα σε έναν αέναο κύκλο από εκ διαμέτρου αντίθετα.

Αυτός ο αέναος κύκλος θα αποτελέσει το αποδιοργανωμένο πεδίο όπου θα κατασταλάξουν οι ποιότητες της Ψυχής μας. Για παράδειγμα, στο ένα άκρο μπορεί να εκφράζουμε την διαύγιά μας ως επιθυμία επιβολής των απόψεών μας στους άλλους, ή, παρασυρμένοι από την οδύνη που μοιραία αυτό συνεπάγεται, να περάσουμε στο άλλο άκρο, αποσύροντας εξ ολοκλήρου τη συμμετοχή μας. Επιτρέποντας σ' αυτό το μοτίβο να κυριαρχήσει ασυνείδητα στη ζωή μας θα αποτελέσει έναν από τους τρόπους αποφυγής της ευθύνης μας, αφού το δώρο της διαύγειας θα απωλεστεί για εμάς τους ίδιους, για τον όμιλό μας και για την ανθρωπότητα.

Εάν, ωστόσο, αναπτύξουμε επίγνωση ότι η πολικότητα είναι ένας νόμος, ένα συμπαντικό γεγονός και μια κινητήρια δύναμη, μπορούμε να αποκτήσουμε απάθεια απέναντί της, η οποία θα αποτρέψει την συνταύτισή μας με ένα από τα δύο άκρα στα οποία θα οδηγηθούμε. Μέσα από αυτή την επίγνωση, την απάθεια και την έλλειψη ταύτισης θα βρούμε το κατάλληλο κέντρο εξισορρόπησης. Αυτό θα αποτελέσει την «ρυθμισμένη αίσθηση της ορθής αναλογίας» στην οποία αναφερόταν ο ορισμός, μια ισορροπημένη θεώρηση του εαυτού μας ή, όπως μας λένε οι διδασκαλίες, «μια ορθή αναγνώριση του χώρου και της ευκαιρίας» –ορθή επειδή θα βασίζεται σε «πραγματικά δεδομένα» και στην καθαρή «όραση». Είναι το μόνο σημείο από το οποίο μπορούμε να κατανοήσουμε τη διαδικασία στην οποία βρίσκεται η ανθρωπότητα, ποιες είναι οι ανάγκες της εποχής, ποια μπορεί να είναι η συμβολή μας στο Σχέδιο και ποια η δράση μας σύμφωνα με αυτό.

Νωρίτερα αναφέρθηκε ότι θεωρούμαστε ως ένας «ενιαίος όμιλος» και αυτό μπορεί εν μέρει να οριστεί, ως ένας όμιλος του οποίου τα μέλη αποδέχονται τη θέση τους, γνωρίζουν το καθήκον που αυτή η θέση συνεπάγεται και το οποίο επιτελούν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Όμοια, όπως το μελίσσι της κυψέλης. Συνιστούμε έναν «ενοποιημένο όμιλο» υπηρετών, όταν ο καθένας μας ζυγιάζεται εξισορροπώντας μεταξύ μιας υπερτιμημένης άποψης του εαυτού του και μιας υποτιμημένης άποψης του εαυτού του και, στη συνέχεια, ανοίγεται για να αποδεχτεί τη θέση που του αναλογεί, ελεύθερος από κάθε φόβο και ζηλοτυπία, πρόθυμος να βοηθήσει και να μάθει από τους άλλους.

Ευτυχώς, αυτή η ισορροπία που αναζητούμε δεν είναι μια στατική κατάσταση, ούτε αποτέλεσμα μιας και μόνο ενέργειας. Η εξισορρόπηση έχει δυναμική και βρίσκεται πάντα

σε τροχιά εξέλιξης, όντας το αποτέλεσμα μιας σταθερής διαδικασίας. Η αρμονία είναι το αποτέλεσμα μιας διαδικασίας διαμάχης · η σύνθεση είναι το αποτέλεσμα μιας διαδικασίας αντιθέτων · και, η Πολικότητα είναι η *κινητήρια δύναμη* πίσω από αυτή τη σταθερή κίνηση.

Για εμάς, Υπηρεσία είναι ακριβώς αυτή η διαδικασία. Καθώς υπηρετούμε, η έκφραση των πολικοτήτων μας θα προξενήσει σωρεία λαθών, επηρεάζοντας σημαντικά τον εαυτό μας και τους συνεργάτες μας. Από την άλλη όμως, αυτή η πολικότητα αποτελεί την *κινητήρια δύναμη* –αν γίνει ορθά κατανοητή– που θα μας οδηγήσει προς την ύψιστη δυνατή ολοκλήρωσή μας, σαν άτομα και σαν ομάδα.

Η ιστορία του Ηρακλή, που αποτελεί το αρχέτυπο ενός παγκόσμιου υπηρέτη, αναπαριστά αυτή τη διαδρομή της τελείωσης μέσω αποτυχίας. Καθώς αναλογίζεται την αποτυχία του στον πρώτο άθλο, ο Δάσκαλος του λέει: «Έχει καλώς. Τα δώρα της αποτυχίας εγγυώνται την επιτυχία όταν κατανοηθούν σωστά». Και τότε η δεύτερη Πύλη ανοίγει διάπλατα ώστε να προχωρήσει στον επόμενο άθλο. Η δεύτερη Πύλη δεν ανοίγει γι' αυτόν κατά ένα μέρος μόνο, ούτε ανοίγει υπό όρους. Απεναντίας, η δεύτερη πύλη *στέκει ορθάνοιχτη*. Ανοίγει με την καθαρή δύναμη της Αγάπης που μας αγκαλιάζει όλους και θέλει να φτάσουμε στην τελείωση.

Καθώς αφήνουμε αυτή την Αγάπη να μας περιβάλλει, θα αντιληφθούμε με μεγαλύτερη διαύγεια πώς ο Νόμος της Πολικότητας λειτουργεί επίσης στον κόσμο, για το σύνολο της ανθρωπότητας και μέσα από ολόκληρη την ιστορία.

Αυτή τη χρονική περίοδο της Νέας Σελήνης, ας αναθερμάνουμε την πρόθεσή μας να αποκαλύψουμε τη λειτουργία της πολικότητας με νηφαλιότητα, τόσο στον εαυτό μας όσο και καθώς την παρατηρούμε στον κόσμο, έτσι ώστε να μπορέσουμε να τη δούμε όχι ως αντίπαλο, αλλά ως την *κινητήρια δύναμη* που μας ωθεί όλους προς την ισορροπία. Με αυτή τη συνειδητοποίηση και βούληση, ας πορευτούμε βαθμιαία προς μια αίσθηση ορθής αναλογίας ως άτομα που υπηρετούν, αναγνωρίζοντας τη δικαιωματική μας θέση μέσα στον όμιλο και αποδεχόμενοι την ευθύνη μας, να εκδηλώσουμε όσο το δυνατόν πιο καθάρια τις ποιότητες της Ψυχής ή του ομίλου μας. Ας ανανεώσουμε, λοιπόν, τη δέσμευσή μας, ως άτομα και από κοινού ως ομάδα, να αναζητούμε την τελείωση μέσω Υπηρεσίας και, με τον τρόπο αυτό, να εργαστούμε για να ενισχύσουμε τα χέρια του νέου ομίλου των παγκόσμιων εξυπηρετητών.